

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 992238 25 Rev
Sarajevo, 22.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sutkinja: Jasminke Kubat, kao predsjednice vijeća, Svjetlane Milišić-Veličkovski i Sanele Kovač-Grabonjić, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R.G. iz S., Ulica D. b.b, koga zastupa punomoćnik Armin Mušija, advokat iz Sarajeva, Ulica Gimnazijska broj 9, protiv tuženog KJKP Rad d.o.o. Sarajevo, Ulica Paromlinska broj 57, koga zastupa punomoćnik Nermin Vila, advokat iz Sarajeva, radi pobijanja odluke o otkazu ugovora o radu, vrijednost spora 5.100,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 992238 24 Rsž od 09.09.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.01.2026. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Revizija se dopušta u pogledu prvog postavljenog pravnog pitanja, te se revizija usvaja i drugostepena presuda preinačava tako da se žalba tuženog odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Revizija se odbacuje u pogledu drugog postavljenog pravnog pitanja.

Nalaže se tuženom da tužitelju nadoknadi troškove cjelokupnog postupka u iznosu od 3.152,40 KM, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa ove presude.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o Ź e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 992238 22 Rs od 28.02.2024. godine, stavom prvim izreke, utvrđeno je da je nezakonito rješenje broj: 02-06-9575/22 od 03.06.2022. godine, pa je navedeno rješenje poništeno i dosljedno tome poništen i ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 02-06-9575/22 od 03.06.2022. godine. Stavom drugim naloženo je tuženom da tužitelju uspostavi radno-pravni status, odnosno da sa njim zaključi ugovor o radu na neodređeno vrijeme u svemu u skladu sa ugovorom o radu na neodređeno vrijeme broj: 05-02-20-14459/18 od 31.08.2018. godine, odnosno na odgovarajućem radnom mjestu u skladu sa njegovom stručnom spremom i radnim iskustvom i da mu obezbijedi u cijelosti ostvarivanje prava iz radnog odnosa u skladu sa ugovorom o radu na neodređeno vrijeme broj: 05-02-20-14459/18 od 31.08.2018. godine, u roku od 15 dana. Stavom trećim tuženi je obavezan da tužitelju na ime razlike plate za period od 01.06.2022. godine do 31.08.2023. godine isplati ukupan iznos od 1.265,56 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana prispijeća pojedinačnih mjesečnih iznosa pa do isplate, kako je to poblizje navedeno u izreci prvostepene presude, u roku od 15 dana. Stavom

četvrtim obavezan je tuženi da u ime i za račun tužitelja uplati razliku pripadajućih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na račun Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje FBiH za period od 01.06.2022. godine do 31.08.2023. godine u visini od 468,73 KM, u roku od 15 dana. Stavom petim obavezan je tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.144,40 KM u roku od 15 dana.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 992238 24 Rsž od 09.09.2025. godine žalba tuženog je uvažena, prvostepena presuda preinačena i odbijen tužbeni zahtjev, te je tužitelj obavezan da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.684,80 KM, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 526,50 KM.

Protiv drugostepene presude, pozivom na odredbe člana 237. st. 3. i 4. Zakona o parničnom postupku, reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj, i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ukazujući na značaj odluke u ovom sporu za primjenu prava i u drugim slučajevima, tužitelj je postavio sljedeća pravna pitanja:

1. Da li se odredba člana 26. Zakona o vijeću zaposlenika koja štiti zaposlenike starije od 50-55 godina od otkaza ugovora o radu ima primijeniti i u slučaju otkaza ugovora o radu sa ponudom izmijenjenog ugovora o radu ?
2. Da li predsjednik - ovlaštenu predstavnik reprezentativnog sindikata kantonalnog odbora federalnog sindikata radnika komunalne privrede, čiji organizacioni dio je i sindikat kod poslodavca, predstavlja sindikalnog povjerenika i time uživa zaštitu iz člana 103. stav 2. Zakona o radu FBiH?

Revident je predložio da ovaj sud reviziju dopusti i usvoji, te pobijanu presudu ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje, uz obavezu tuženog da mu nadoknadi troškove postupka, uključujući i troškove sastava revizije u iznosu od 2.016,00 KM.

U odgovoru na reviziju tuženi je osporio dopuštenost revizije i osnovanost revizijskih navoda i predložio da ovaj sud reviziju odbaci kao nedozvoljenu ili odbije kao neosnovanu, uz obavezivanje tužitelja da mu naknadi troškove sastava odgovora na reviziju u iznosu od 589,68 KM.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanim odredbom člana 241. stav 2. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu: ZPP), ovaj revizijski sud je našao da je revizija, u pogledu prvog postavljenog pravnog pitanja dopuštena i osnovana, dok u pogledu drugog postavljenog pitanja nije dopuštena.

Prema odredbi člana 237. stav 3. ZPP, Vrhovni sud Federacije može, izuzetno, dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

---

¹ „Službene novine Federacije BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Odredbom člana 241. stav 2. ZPP propisano je da u povodu revizije iz člana 237. stav 3. ovog zakona, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo, uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je nezakonito i da se kao takvo poništi, rješenje tuženog kojim je tužitelju otkazan ugovor o radu, te mu istovremeno ponuđeno zaključivanje novog ugovora o radu sa izmijenjenim uslovima, kao i zahtjev da se poništi novi ugovor o radu koji je tužitelj zaključio sa tuženim, uz nalog tuženom da tužitelju uspostavi raniji radnopravni status i isplati mu razliku plaća, odnosno uplati razliku doprinosa koji bi mu bili isplaćeni i uplaćeni prema ugovoru koji je otkazan.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je:

- da je tužitelj po osnovu ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj: 05-02-20-14459/18 od 31.08.2018. godine kod tuženog obavljao poslove radnog mjesta „šef Službe operativne pripreme“ u pogonu Javna higijena, razvrstanog u VIII grupu složenosti sa koeficijentom složenosti poslova od 5.00;
- da je tuženi 23.05.2022. godine donio Pravilnik o radu KJKP “Rad“ d.o.o. Sarajevo broj 8881/22, koji je stupio na snagu 01.06.2022. godine, te da je tim Pravilnikom ukinuto radno mjesto koje je tuženi obavljao po osnovu navedenog ugovora o radu od 31.08.2018. godine;
- da je nakon toga tuženi donio rješenje broj: 02-06-9575/22 od 03.06.2022. godine kojim tužitelju otkazuje Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 13904/18 od 31.08.2018. godine, zbog organizacionih i tehničkih promjena u preduzeću, te je istim rješenjem ponudio tužitelju zaključivanje Ugovora o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu „koordinator za javnu higijenu“ u skladu sa Pravilnikom o radu KJKP “Rad“ d.o.o. Sarajevo od 23.05.2022. godine, sa koeficijentom složenosti poslova od 4,80 od 01.06.2022. godine, kojeg je tužitelj i potpisao;
- da je tužitelj kod tuženog i dalje u radnom odnosu po osnovu novog ugovora o radu;
- da je tužitelj 06.07.2022. godine tuženom dostavio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa povodom rješenja od 03.06.2022. godine, u kojem predlaže da se to rješenje stavi van snage, odnosno poništi i da se provede ponovni postupak kojim će se prava radnika iz radnog odnosa zadržati na nivou koji je bio određen ugovorom o radu 31.08.2018. godine;
- da je tuženi odbio zahtjev tužitelja, navodeći da kod tuženog djeluje sindikalna organizacija koja nema status pravnog lica i da njen predsjednik nije tužitelj, da tuženi nikada nije obavješten o navodnom statusu tužitelja, da je izrada Pravilnika o radu i sistematizacija radnih mjesta autonomno pravo poslodavca u skladu sa članom 118. Zakona o radu FBiH, da je tužitelj raspoređen na poslove iz VI grupe složenosti poslova koji su ekvivalent VIII grupi složenosti poslova iz prethodne sistematizacije radnih mjesta, te da tuženi nije u obavezi zahtijevati saglasnost sindikalne organizacije koja nije upisana u registar udruženja;
- da je, prema potvrdi Samostalnog sindikata radnika komunalne privrede u Federaciji Bosne i Hercegovine od 07.07.2022. godine, tužitelj imenovani predsjednik Kantonalnog odbora Sarajevo navedenog sindikata, i to do održavanja Skupštine SSRKP FBiH koja je planirana u prvoj polovini 2023. godine;

- da je tužitelj u vrijeme otkaza ugovora o radu imao navršenih 55 godina života.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je ocijenio da je tužba podnesena blagovremeno; da je do otkaza tužiteljevog ugovora o radu, s ponudom novog ugovora, došlo zbog organizacionih i tehničkih promjena u preduzeću; da je tužitelj u trenutku donošenja rješenja o otkazu bio član Upravnog odbora Sindikata KJKP RAD i predsjednik Sindikata komunalne privrede Kantona Sarajevo; da se kao takav može smatrati sindikalnim povjerenikom u smislu stava 1. člana 103. Zakona o radu Federacije BiH, pa s obzirom da tuženi nije tražio saglasnost od nadležnog ministarstva, prvostepeni sud nalazi da je navedeno rješenje o otkazu nezakonito, zbog čega je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

Odlučujući o žalbi tuženog, drugostepeni sud je našao da prvostepeni sud nije pravilno cijenio dokaze u pogledu utvrđenja činjenice da li je tužitelj u vrijeme otkaza ugovora o radu bio sindikalni povjerenik. Po ocjeni drugostepenog suda, tužitelj je tu svoju tvrdnju jedino i isključivo mogao dokazivati materijalnim dokazima, što nije učinio. Cijeneći materijalne dokaze provedene u postupku pred prvostepenim sudom, drugostepeni sud je utvrdio da tužitelj nije imao status sindikalnog povjerenika, jer nije bio ovlaštenu predstavnik sindikata organiziranog kod poslodavca u skladu sa propisima o organiziranju i djelovanju sindikata, već je predsjednik sindikata tuženog bio F.M., koji u smislu člana 103. stav 2. Zakona o radu, predstavlja radnike na nivou tuženog. Cijeneći da zaštitu može uživati samo onaj povjerenik o čijem je imenovanju sindikat obavijestio poslodavca, te da tužitelj nije dokazao da je u vrijeme donošenja sporne odluke tuženi imao saznanja da je tužitelj sindikalni povjerenik, drugostepeni sud je našao da donesena odluka o otkazu ugovora o radu nije nezakonita, zbog čega je prvostepenu presudu preinačio i tužbeni zahtjev odbio.

Drugostepeni sud je, pri tome, također cijenio da je tužitelju otkazan ugovor o radu iz organizacionih i tehničkih razloga, da mu je ponuđen novi ugovor pod izmijenjenim uvjetima, koji ugovor je tužitelj prihvatio, da je predmet spora dopuštenost izmjene ugovora o radu u smislu odredbe člana 107. stav 2. Zakona o radu, pa da se zbog toga, po ocjeni tog suda, ne mogu primijeniti odredbe člana 23, 24. i 25. Zakona o vijeću uposlenika, iako je tužitelj u vrijeme otkaza ugovora o radu imao navršenih 55 godina života. Taj sud nalazi da se navedene odredbe isključivo odnose na otkaz ugovora o radu, a ne i na zaključivanje novog ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima, koji ugovor je tužitelj prihvatio i nastavio da radi kod tuženog na drugom radnom mjestu.

Osporavajući pravilnost pravnih zaključaka drugostepenog suda i ističući važnost postavljenih pravnih pitanja za osiguranje jedinstvene primjene prava, tužitelj je u reviziji naveo da o pitanju statusa sindikalnog povjerenika Vrhovni sud FBiH još uvijek nije zauzeo stajalište, kao i da je presuda drugostepenog suda zasnovana na pravnom shvatanju suprotnom stavu Vrhovnog suda o pitanju primjene Zakona o vijeću zaposlenika na zaposlenike starije od 55 godina kojima se otkazuje ugovor o radu s ponudom novog ugovora o radu. U prilog navedenoj tvrdnji, revident ukazuje na presudu Vrhovnog suda FBiH broj: 65 0 Rs 744828 24 Rev od 27.12.2024. godine.

Ovaj revizijski sud je ocijenio da bi odlučivanje po reviziji, u pogledu prvog postavljenog pravnog pitanja, bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima, odnosno da je

postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Osnovano revident ističe da je Vrhovni sud FBiH, u svojim ranijim odlukama, uključujući i presudu broj: 65 0 Rs 744828 24 Rev od 27.12.2024. godine, zauzeo stav da se odredba člana 26. Zakona o vijeću zaposlenika², prema kojoj poslodavac može otkazati ugovor o radu zaposleniku starijem od 55 godina, odnosno zaposlenici starijoj od 50 godina samo uz prethodno pribavljenu saglasnost vijeća zaposlenika – odnosi i na slučaj otkaza ugovora o radu sa ponudom novog ugovora.

Naime, pravo je poslodavca da svoje poslovanje i sistematizaciju radnih mjesta organizuje na način koji je za njega najpovoljniji, te pri izmjeni organizacije rada može koristiti i institut otkaza sa ponudom izmijenjenog ugovora o radu.

U skladu s odredbom člana 107. stav 1. Zakona o radu³, odredbe tog zakona koje se odnose na otkaz primjenjuju se i u slučaju kada poslodavac otkáže ugovor i istovremeno ponudi radniku zaključivanje ugovora o radu pod izmijenjenim uvjetima. Odredbe Zakona o radu o otkazu primjenjuju se bez obzira da li je radnik ponudu za zaključenje novog ugovora prihvatio ili nije. Naime, u oba takva slučaja dolazi do prestanka, odnosno do otkaza ranijeg ugovora o radu, pa radniku u svakom slučaju pripada pravo da takvu odluku o otkazu osporava.

Ako je u pitanju zaposlenik stariji od 55 godina, odnosno zaposlenica starija od 50 godina, tada se zakonitost takvog otkaza cijeni i po citiranoj odredbi člana 26. stav 1. Zakona o vijeću zaposlenika FBiH.

Pogrešno je stoga drugostepeni sud primijenio materijalno pravo zaključivši da se, u slučaju kada radnik prihvati ponudu za zaključenje novog ugovora o radu, ne primjenjuju odredbe Zakona o vijeću zaposlenika.

Imajući u vidu da je u konkretnoj pravnoj stvari utvrđeno da je tužitelj na dan donošenja odluke o otkazu ugovora o radu s ponudom za zaključenje novog ugovora imao navršenih 55 godina života, tuženi je, u skladu s odredbom člana 26. stav 1. al. 3. Zakona o vijeću zaposlenika, takvu odluku mogao donijeti tek nakon pribavljene saglasnosti vijeća zaposlenika, odnosno sindikalne organizacije, u skladu s odredbom člana 31. stav 3. istog zakona. Posljedica propusta tuženog da postupi po navedenim zakonskim normama je nezakonitost otkaza tužiteljevog ugovora o radu, pa tužitelj shodno tome osnovano tužbenim zahtjevom traži i uspostavu radno-pravnog statusa kakav je imao prije otkaza, te isplatu razlike plaća i uplatu razlike doprinosa.

Iz navedenih razloga, valjalo je reviziju usvojiti i drugostepenu presudu preinačiti, te žalbu tuženog odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP.

Revizija u pogledu drugog postavljenog pravnog pitanja nije dozvoljena.

---

² „Službene novine Federacije BiH“ broj 38/04

³ „Službene novine Federacije BiH“ br. 26/16 i 89/18

Da bi revident ispunio pretpostavke o dopuštenosti revizije iz člana 237. stav 3. ZPP, neophodno je da uz postavljeno pitanje određeno izloži i razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U pogledu drugog postavljenog pravnog pitanja, revident nije naveo neki od razloga iz člana 237. stav 3. u vezi sa stavovima 4. i 5. ZPP, koji bi u cilju osiguranja jedinstvene primjene prava opravdavali meritorno odlučivanje revizijskog suda.

Podnesena revizija, dakle, u pogledu drugog postavljenog pitanja ne ispunjava uslove u smislu odredbe člana 237. stav 3. do 5. ZPP, te revizija u tom dijelu nije dopuštena, zbog čega ju je valjalo odbaciti na temelju odredbe člana 247. stav 4. i 7. ZPP, kako je to navedeno u stavu drugom izreke ove revizijske odluke.

Budući da je drugostepena presuda preinačena, to je primjenom odredbe člana 397. stav 2. ZPP preinačena i odluka o troškovima postupka, tako što je naloženo tuženom da tužitelju naknadi cjelokupne troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.152,40 KM. Troškovi su odmjereni saglasno odredbi člana 386. stav 1. ZPP, u vezi sa odredbama čl. 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata⁴, odnosno odredbama čl. 15. i 17. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata⁵, u zavisnosti od vremena preduzimanja procesnih radnji za koje se traži naknada, a sastoje se od troškova zastupanja u prvostepenom postupku i troškova vještačenja, koje je pravilno obračunao prvostepeni sud u iznosu od 2.144,40 KM, te od troškova sastava revizije u iznosu od 1.008,00 KM. Rok za izvršenje činidbe i početak toka tog roka određeni su primjenom odredaba člana 179. st. 1. i 3, te člana 421. ZPP. S obzirom na navedeno, donesena je odluka kao u stavu trećem izreke ove presude.

U skladu s odredbom člana 397. stav 2. u vezi s članom 387. stav 1. ZPP, odbijen je zahtjev tuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju jer ti troškovi nisu bili potrebni radi vođenja parnice i zaštite prava tuženog u ovom postupku.

Predsjednica vijeća
Jasminka Kubat, s.r.

---

⁴ „Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04

⁵ „Službene novine Federacije BiH” broj 43/25